

Impact Factor-7.675 (SJIF)

ISSN-2278-9308

B.Aadhar

Peer-Reviewed & Refreed Indexed

Multidisciplinary International Research Journal

Contemporary Issues & Challenges in Humanities

SPECIAL ISSUE -224 (B)

March-2020

Chief Editor

Prof. Virag S. Gawande

Director

Aadhar Social

Research & Development

Training Institute Amravati

Editor:

Dr. Santosh Kurhe

Coordinator

Professor & Head of Department Pub. Admn.

Swatantraya Sainik Suryabhanji Pawar

College, Purna (Jn), Dist. Parbhani Maharashtra

This Journal is indexed in :

- Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
- Cosmos Impact Factor (CIF)
- International Impact Factor Services (IIFS)

For Details Visit To : www.aadharsocial.com

Aadhar PUBLICATIONS

31	पर्यावरण व पर्यटनाचे बदलते स्वरूप	प्रा. डॉ. प्रमोद चव्हाण	111
32	भ्रष्टाचार आणि भारत	डॉ. दाणे बी.एल	115
33	मानवी हक्क व सामाजिक न्याय (विशेष संदर्भ : — भारत)	डॉ.बंजारा दिलीप लालुप्रसादजी	118
34	'दहशतवाद: एक सामाजिक समस्या'	प्रा. डॉ. सुरेश वि. धनवडे	122
35	राजकीय पर्यावरण	डॉ.सोमगोडे एन.एस.	128
36	जागतिकीकरणात सामाजिक न्यायाचा वास्तवादी दृष्टिकोन.	डॉ.मारोती घंटेवाड	131
37	सामाजिक न्याय आणि आजचे वास्तव	डॉ. सविता शिवनाथ झुंजारे	137
38	WOMEN EMPOWERMENT	Adv. Shalaka Parag Dhamdhere	142
39	भारतीय शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येची कारणे व उपाय	प्रा. विनायक जाधव	144
40	महिला सक्षमीकरण : एक अभ्यास	डॉ. वैशाली शेषराव पेरके	148
41	वैदिक धर्मातील तप साधना	डॉ.मंजुश्री श्रीपाद नेव्हल	152
42	महिला सक्षमीकरण	सीमा बाबुराव उप्पलवार	157
43	ई-ग्रंथालय : ग्रंथपालाची भूमिका	डॉ.तोटे दादासाहेब सर्जेराव	160
44	मानवतेसमोरील सद्याची जागतिक आव्हाने	प्रा.प्रमोद रामकृष्ण तायडे	163
45	महात्मा जोतीराव फुले यांचे स्त्री-मुक्ती विषयक विचार एक चिकित्सक अभ्यास	प्रा.डॉ. सुनिल चवळे	172
46	दुष्काळी परिस्थिती कारणे व उपाय	प्रा. डॉ. गजानन लिंबाराव सोडनर	175
47	महाविद्यालयीन ग्रंथालय सेवा आणि बदलते स्वरूप	प्रा.कल्पना आबाराव सिडाम	179
48	महाराष्ट्रातील आपत्ती व्यवस्थापनाचा प्रशासकीय अभ्यास	प्रा.डॉ.शिवाजी एस.जाधव	182

‘दहशतवाद: एक सामाजिक समस्या’

प्रा. डॉ. सुरेश वि. धनवडे

सहयोगी प्राध्यापक व समाजशास्त्र विभाग प्रमुख, कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय शंकरनगर,
ता. बिलोली जि. नांदेड. (मराठवाडा) पिन कोड: ४३१७३६

सारांश (aAbstract):

भारतात लोकशाहीच्या आतापर्यंतच्या वाटचालीत कोणत्या प्रकारची हिंसा कोठे कोठे आणि किती वारंवार झाली आणि तिचा मुकाबला करण्यासाठी शासन संस्थेने किती नवनवे जहाल मार्ग अमलात आणले, किती नवनव्या आक्रमक सशस्त्र यंत्रणा उभ्या केल्या हे पाहायला लागलो तर काहीसे भीतीदायक चित्र पुढे येते. अशा सामुहिक हिंसेच्या घटनांचा नकाशा तयार करायचा म्हटले तर देशाच्या किती तरी भागांवर हिंसेचा काळा झेंडा फडकताना दिसेल. तूर्त या चर्चेतून आपण दुय्यम आणि हिशेबी हिंसा बाजूला ठेवू. दुय्यम हिंसा म्हणजे फार पूर्वनियोजित नसलेली, पण स्पर्धेच्या तीव्रतेमधून निर्माण होणारी तात्कालिक हिंसा.

सूचनक शब्द (keyword): हिंसा, गुन्हेगारी, दहशतवाद, सामाजिक समस्या, समुह हिंसा, संघटीत हिंसा, योजनाबद्ध हिंसा, सांस्कृतिक दहशतवाद, जैविक अस्त्र अथवा हल्ला, इत्यादी.

प्रस्तावना: दहशतवाद हा गुन्हेगारांचा एक प्रकार आहे. दहशतवाद समस्या ही प्रामुख्याने आधुनिक समाजाची समस्या होय. मागील शतकापासून आपला देश दहशतवादाच्या समस्यांला सामोरे जात आहे. दहशतवाद हा भारतासारख्या विकसनशील देशांप्रमाणेच इंग्लंड, अमेरिकासारख्या प्रगत देशांमध्येही निर्माण झाला आहे. राष्ट्रीय व आंतरराष्ट्रीय राजकारणात गोंधळ व विस्कळीतपणा निर्माण करून त्या राष्ट्राला दुर्बल बनविण्याची क्षमता दहशतवादामध्ये आहे.

जॉन क्रेटम यांच्या मते, “समुदाय किंवा समुदायाच्या बहुतांश भागांमध्ये राजकीय उद्दिष्टांपोटी भीती निर्माण करण्यासाठी केलेले हिंसात्मक गुन्हेगारी वर्तन म्हणजे दहशतवाद होय”^१. ‘एनसायक्लोपिडिया ऑफ सोशल सायन्सेस’ मध्ये असे नमुद करण्यात आले की, “जेव्हा एखादा संघटीत समुह किंवा टोळी हिंसाचाराचा पध्दतशीर उपयोग करून आपली उद्दिष्ट साध्य करते तेव्हा त्या पध्दतीला दहशतवाद म्हणतात”^२.

बी.एम.जेनकिंस यांच्या मते, “केवळ दहशत निर्माण करण्याच्या उद्देशाने व्यक्तिगत हिंसाचार, हिंसाचाराची धमक किंवा हिंसाचाराची मोहीम, कृत्ये करणे म्हणजे दहशतवाद होय”^३. संघटीत आणि योजनाबद्ध हिंसाचाराच्या आधारे सामान्य शांतताप्रिय समाजाला वेढीस धरून आपली उद्दिष्टे साध्य करण्याचा प्रयत्न म्हणजे दहशतवाद असे म्हणता येईल. हे उद्दिष्ट बहुधा एखाद्या भूप्रदेशावर सत्ता मिळविणे असे असते किंवा तो उद्दिष्टाचा एक प्रमुख भाग असतो.^४ दहशतवादाचा उदय होण्यापाठीमागे काही धार्मिक, सैध्दांतिक प्रेरणा, आधुनिक तंत्रज्ञानाच्या साह्याद्वारे व्यापक उपलब्धी, जागतीक राजकारणात उघड युद्ध करण्यावर आलेल्या मर्यादा अशी काही कारणे इतिहासातून विकसित होत गेली आहेत; त्यामुळे जगातील विविध देश या समस्येने पीडित आहेत. हे येथे दिलेल्या दहशतवादी संघटनांच्या यादीवरून सहज लक्षात येईल.

अ. क्र.	संघटना	देश
१.	अबु सैयफ ग्रुप	फिलिपिन्स
२.	अल्-गामा- अल् इस्लामिया (द इस्लामीक ग्रुप आयजी)	इजिप्त
३.	आमर्द इस्लामीक ग्रुप	अल्जीरीया
४.	टोम शिर्यिको	जपान
५.	बास्क फादरलैंड अँड लिबर्टी	स्पेन
६.	चुकाकू हा (न्युक्विलयस ऑफ मिडल कोअर फॅक्शन)	जपान
७.	डेमोक्रेटिक फ्रंट फॉर द लिबरेशन ऑफ पॅलेस्टाइन	पॅलेस्टाइन
८.	फतह रिक्वोल्यूशनरी कौन्सिल (अबू निदान ग्रुप)	लेबनॉन
९.	हमस	पॅलेस्टाइन
१०.	हरकत अल अन्सार	पाकिस्तान
११.	हिजबल्लह (पार्टी ऑफ गॉड)	लेबनॉन
१२.	जमात उल फक्र	पाकिस्तान
१३.	जॅपनीज रेड आर्मी	जपान
१४.	जेहाद ग्रुप	इजिप्त
१५.	कच अँड कहाने चाई	इस्त्राईल
१६.	कुर्दीस्तान वर्कर्स पार्टी	तुर्कस्थान
१७.	लॉतोरु यूथ मूवमेंट	तुर्कस्थान

१८	एलटीटीई	श्रीलंका
१९	मैन्युअल रोड्रिकेझ पेट्रिऑटिक फ्रंट	चिली
२०	मोरन्डोनिस्ट पेट्रिऑटिक फ्रंट	होंडुरास
२१	मोरन्डोदीन—ए—खल्क ऑर्गनायझेशन	इराण
२२	नॅशनल लिबरेशन आर्मी	कोलंबिया
२३	नेस्टर पाझझामोरा कमिशन	बोलिव्हिया
२४	न्यू पीपल्स आर्मी	फिलिपिन्स
२५	पॅलेस्टाईन लिबरेशन फ्रंट	इराक
२६	पार्टी ऑफ डेमोक्रेटिक कांपुचिया	कंबोडिया

अ. क्र	संघटना	प्रदेश/राज्य
१	जम्मू अँड काश्मीर लिबरेशन फ्रंट	जम्मू आणि काश्मीर
२	हिजब—उल्—मुझाहिदीन	काश्मीर
३	नॅशनल कौंसिल ऑफ खलिस्तान	पंजाब
४	छल खालसा	
५	खलिस्तान कमांडो फोर्स	
६	बब्बर खालसा	
७	खलिस्तान लिबरेशन फोर्स	
८	शिख स्टूडन्ट्स फेडरेशन (बिट्टू गट)	
९	ऑल इंडिया शिख स्टूडन्ट्स फेडरेशन	
१०		पं. बंगाल
११		महाराष्ट्र
१२		आंध्रप्रदेश

१३	पञ्जाबवादी	पंजाब
१४		अमेरिका
१५		नागालँड
१६		मिझोरम
१७	अखिल भारतीय आर्याय विद्यार्थी संघटना (आर्यु)	आर्याय
१८	युवायुवती संघटना फ्रंट ऑफ आर्याय	आर्याय
१९	बोडो विद्यार्थी आंदोलन कमिटी	
२०	ऑल बोडो युवायुवती संघटना	
२१	बोडो लँड स्वायत्त परिषद	
२२	मेघालय युवायुवती आर्यु	मेघालय
२३	खासी फ्रंट नॅशनल कौंसिल ऑफ मेघालय	मेघालय
२४	नॅशनल सोशलिस्ट कौंसिल ऑफ नागालँड	नागालँड
२५	ऑल नागा कम्युनिस्ट पार्टी	नागालँड
२६	मिझो नॅशनल फ्रंट	मिझोरम
२७	त्रिपुरा सेना	त्रिपुरा

विविध देशांच्या व भारत देशातील दहशतवादी संघटना:

भारतामध्ये १९५१ पासून दहशतवादास सुरुवात झाली. नागालँड, मिझोरम, मणिपुर, त्रिपुरा, गोरखालँड, पंजाब, जम्मू आणि काश्मीर, पश्चिम बंगाल, आंध्रप्रदेश, मध्यप्रदेश, महाराष्ट्र, झारखंड, आसाम इत्यादी राज्यामध्ये दहशतवादाची गंभीर समस्या झालेली आहे. दहशतवादाचा अभ्यास देश, विदेशातील अभ्यासकांनी विविधांगी संशोधनपर अध्ययन केले असले तरी, उपरोक्त विषयास अनुसरून व विषयास अधिक समर्पक अशाच घटनांचा आढावा प्रस्तुत शोध निबंधात घेतला आहे. या अनुषंगाने उपर्युक्त शिर्षकावरून विवेचन पुढील उद्दिष्टांना अनुसरून केले आहे.

१. 'दहशतवादाचा' समाजशास्त्रीय दृष्टिकोनातून अध्ययन करणे.
२. 'दहशतवाद' या संकल्पनेचा अभ्यास करणे.
३. 'दहशतवाद' आणि 'भारतीय समाज' यांमधील परस्पर संबंध जाणून घेणे.
४. उत्तर आधुनिकतेत दहशतवादाचे महत्व जाणणे.
५. संकलीत माहितीचे विश्लेषण करणे.

संशोधनाची उद्दिष्टे समोर ठेवून अभ्ययनात गृहितकृत्ये पुढिलप्रमाणे मांडलेली आहेत.

१. 'दहशतवादाची' जाणीव जागृती करणे एक काळाची गरज आहे.
२. भारतीय समाजामध्ये दहशतवादाच्या संदर्भात नविन कायद्यांची सैध्दांतिक दृष्टिकोनाची गरज आहे.
३. कायद्यांची अमलबजावणी वस्तुनिष्ठपणे करणे.

शोधनिबंधाचे महत्व: प्रस्तुत शोधनिबंधाचे मुख्य उद्दिष्ट दहशतवादाचे समाजशास्त्रीय दृष्टिकोनातून अभ्ययन करणे. उत्तर आधुनिकतेत दहशतवादाचे महत्व ओळखणे. एक मानवी प्राणी म्हणून प्रत्येकाला जीवन जगण्याचा हक्क आहे. भारतीय समाजजीवनाचा ऐतिहासिक अभ्यासाद्वारे दहशतवादाची पाळेमुळे शोधून काढून त्यावर उपाय म्हणून काही योजना आखली आहे काय? हे आपल्याला अभ्यासावरून लक्षात येते. सदरील अभ्यासाचा उपयोग सामान्य अभ्यासक, शासन यंत्रणा व अभ्यासक इत्यादींना होऊ शकेल म्हणून हा विषय महत्वाचा आहे.

संशोधन पद्धती:

प्रस्तुत शोधनिबंधासाठी वर्णनात्मक संशोधन आराखडा वापरण्यात आला आहे. तसेच शोधनिबंधात दुय्यम स्रोतांचा उपयोग, नियतकालीक, शासकीय लेख, वर्तमानपत्रे, वैचारीक लेख, संकेत स्थळे इत्यादींचा वापर करण्यात आला आहे. या अनुषंगाने दुय्यम सामुग्री पद्धतीद्वारे 'दहशतवाद' ही संकल्पना नविन नसली तरी ती जुनीच आहे. प्रस्तुत शोधनिबंधाचे वस्तुनिष्ठ विश्लेषण खालीलप्रमाणे केले आहे.

दहशतवाद हा धार्मिक, भाषिक, राजकीय, सांस्कृतिक दहशतवाद, जैविक दहशतवाद दिसून येतो. दहशतवाद ही सामाजिक समस्या असली तरी प्रस्तुत समस्येचा समाजशास्त्रीय दृष्टिकोन महत्वाचा आहे. दहशतवादाचे समाजशास्त्रीय दृष्टिकोनातून विश्लेषण करण्यासाठी जॉर्डन पॉस्ट^४ (श्रवतकंद चनेज) या विचारवंताने खालील बाबींवर विशेष लक्ष दिले.

- १) दहशतवादी म्हणून कोणत्या प्रकारचे लोक सहभागी झाले आहेत? आणि त्यांचे लक्ष्य कोण आहेत? त्यात बळी जाणारे कोणते लोक आहेत?
- २) दहशतवादी लोकांची कोणती उद्दिष्टे आहेत? त्यांना नेमके काय हवे आहे?
- ३) दहशतवादी लोकांच्या प्रत्यक्ष आंतरक्रिया करतांना कोणती परिस्थिती आहे?
- ४) दहशतवादी कोण कोणत्या युद्ध नीती, डावपेच म्हणजेच हत्या, अपहरण, चाचेगिरी, बॉम्बस्फोट, जाळपोळ, इत्यादींचा अवलंब करतात?
- ५) दहशतवाद निर्माण करणाऱ्या जवळ कोणत्या प्रकारची साधनसामुग्री आहे?
- ६) दहशतवादी कारवायांची फलनिष्पत्ती कोणती आहे? (सार्वजनिक मालमत्तेचे नुकसान, हत्या, रक्तपात, विनाश इत्यादी)

उपरोक्त गृहितकावरून असे ठरवता येते की, दहशतवादी नव नविन तंत्रज्ञानाचा वापर करून दहशतवादी हल्ले करू शकतात. दहशतवादी गटांचा किती विविध अंगांनी अभ्यास करता येतो, हे समजून घेण्यासाठी 'डाईंग टू विन' - राबर्ट पेप^५ यांच्या पुस्तकाचा आधार घेतला पाहिजे. दहशतवादाचा अभ्यास पूर्वीपासून होत असला तरी अमेरिकेवरील हल्ल्यानंतर त्याला अधिक गती आली. ९/११ ते २६/११ या अंकाच्या तारखांना खूप महत्त्व आहे. कारण या दिवशी दोन्ही देशावर खूप मोठा दहशतवादी हल्ला झाला होता^६.

अमेरिकेच्या संसदेने नेमलेल्या एका तज्ञ गटाने 'वर्ल्ड अँट रिस्क' या शिर्षकाचा अहवाल सादर केला होता. त्या अहवालात जगातील दहशतवादी हालचालींचा मागोवा घेण्याबरोबर संभाव्य हल्ल्यांची मूळ केंद्रे कोठे असू शकतात. याचा उल्लेख केला आहे. जगाला

आणि विशेषतः अमेरिकेला असलेल्या संभाव्य दहशतवादी धोक्यांचा व संकटांचा अभ्यास वर्तवीला. अहवालाचा मुख्य निष्कर्ष चिंताजनक आहे. सन २०१३ च्या अखेरीस जगात कोठे तरी जाईल आणि दहशतवादी बहुधा जैविक अस्त्राचा वापर करतील, असे अहवालाचे म्हणणे आहे. सारांश :

दुदैव हे आहे की, आपण इतिहासातून खरोखरीच काही शिकत नाहीत. आणि म्हणून दहशतवादी हल्ले वारंवार का होत आहेत? त्यांच्या मागे 'परकीय शक्ती' चा हात आहे. असे आपले राज्यकर्ते म्हणतात. तेव्हा त्यांचा निर्देश पाकिस्तानकडे असतो का? तसे असेल, तर तळ ठोकून असलेले लष्कर-ए-तैयबा सारखे दहशतवादी गट आणि दाऊद इब्राहिमसारख्या पाकिस्तानच्याही बाहेरच्या कोण्या देशातून पाठबळ मिळते का? या सर्व बाबी आपल्या सरकारला माहित असतील, तर आपली यापूर्वीची सरकारे व आत्ताचे सरकार त्या बाबत इशारे देण्या पलीकडे काही करीत का नाही?

संदर्भ:

१. अहूजा राम, (१९९२), 'सोशियल प्रॉब्लेम्स इन इंडिया', जयपूर: रावत पब्लिकेशन, पृ. ३४४.
२. फ्रीऑन होल्डरीन, (१९९७), 'द न्यू एनसायक्लोपेडीया ब्रीटानिका', शिकागो: व्हॉल्यूम ५, आवृत्ती १५, पृ. ३५७.
३. अहूजा राम, (१९९२), तत्रैव, पृ. ३४६, ३४७.
४. रावत हरीकृष्णा, (२००४), 'अडवॉन्सड एनसायक्लोपेडीया ऑफ सोशियोलॉजी', न्यू देल्ही: रावत पब्लिकेशन, पृ. ५३०.
५. अलेझांडर वाय. आणि फ्रींगर एस. एम., (१९७७), 'टेररीझम: इंटरडिसीप्लिनरी पर्सपेक्टिव्ह', न्यूयार्क: जॉन जय प्रेस, पृ.
६. दिक्षित प्रशांत, (२००८), आत्मघातकी दहशतवादाची कारणमिमांसा, सकाळ.(सप्तरंग) रविवार, ७ डिसेंबर.
७. बागाईतकार अनंत, (२००८), दहशतवादाचा मार्ग पाकिस्तानातून जातो, सकाळ.(सप्तरंग) रविवार, १४ डिसेंबर.
८. गोहन हिरेन, (२००७), क्रोनिकल ऑफ व्हॉयोलन्स अँड टेररिझम: राइज ऑफ उल्फा', इकॉनॉमिक अँड पॉलिटीकल वीक्ली, व्हॉल्यूम-एक्स एल सेकंड, क्र. १२, ३०, पृ. ५८५९.(मार्च २४).
९. उपाध्यय अर्चना, (२००६), 'टेररीझम इन द नॉर्थ-इस्ट लींकेज अँड इम्प्लीकेशन', इकॉनॉमिक अँड पॉलिटीकल वीक्ली, व्हॉल्यूम-एक्स एल वन, नं. ४८, ८, पृ. ४९९३.(डिसेंबर २).